

3. COMUNITATS AUTÒNOMES

3.1. ACTIVITAT LEGISLATIVA

A cura de Joan SUBIRATS

Llei 1/1985, de 12 de febrer, del «Diputado del Común» de Canàries, Llei 4/1985, de 27 de juny, reguladora del Justícia d'Aragó

El procés d'institucionalització de les figures similars al *Defensor del Pueblo*, previstes en diversos Estatuts d'Autonomia, ha donat lloc a la recent aprovació de la llei del *Diputado del Común* de Canàries i de la llei del Justícia d'Aragó.

El preàmbul d'ambdues lleis invoca precedents històrics d'arrel medieval —com és el cas del Justícia Major d'Aragó o dels «Procuradores del Común o Personeros» de les illes Canàries—, però en la regulació que s'hi conté entronquen decididament amb experiències modernes més properes, com és el *Defensor del Pueblo*, en la configuració del qual ha tingut gran influència la figura del *Ombudsman* nòrdic.

D'acord amb el mandat estatutari (art. 13 EAC i arts. 33 i 34 EAA), el *Diputado del Común* i el Justícia d'Aragó es configuren com a alts comissionats del Parlament respectiu amb la missió de defensar i protegir els drets fonamentals i les llibertats públiques dels ciutadans davant de l'actuació de les administracions

Tanmateix, l'àmbit funcional del Justícia d'Aragó es veu ampliat amb dues competències més que excedeixen de les que la Constitució atorga al *Defensor del Pueblo* i de les que la resta d'Estatuts atribueixen als seus

comissionats parlamentaris territorials. Aquestes dues competències addicionals són la defensa de l'Estatut d'Autonomia i la tutela i conservació de l'ordenament jurídic aragonès, amb la qual cosa el Justícia d'Aragó esdevé una institució singular, amb perfils molt característics i perfectament singularitzables en l'ordenament jurídic espanyol. En l'exercici d'aquestes funcions específiques el Justícia pot instar a la Diputació General o a les Corts d'Aragó a interposar recurs d'inconstitucionalitat o conflicte de competències contra les disposicions que, segons el seu criteri, siguin contràries a l'Estatut; així mateix està facultat per fer recomanacions a les autoritats i organismes que en depenguin sobre l'efectiva aplicació de l'ordenament jurídic aragonès.

En l'exercici de les funcions de tutela dels drets fonamentals i de les llibertats públiques, el *Diputado del Común* i el Justícia d'Aragó poden supervisar l'activitat de l'administració de la Comunitat autònoma, facultat que en el cas del Justícia d'Aragó es fa extensiva als ens locals en tot allò que afecta matèries atribuïdes a la competència de la Comunitat autònoma d'acord amb l'Estatut.

La necessitat de garantir la independència d'aquestes institucions en

l'exercici de les funcions que els per-toquen es tradueix en el reconeixement d'un estatut personal específic basat en la no sotmissió a mandat imperatiu, en un rigorós sistema d'incompatibilitats —que inclou, entre d'altres, la prohibició d'afiliació a partits polítics, sindicats de treballadors o associacions empresarials i l'exercici de qualsevol mandat representatiu i d'activitat professionals, mercantils o laborals—, en la majoria qualificada de les tres cinquenes parts, necessària per a la seva elecció, i en les garanties establertes per al seu cessament. El reconeixement de les prerrogatives d'invulnerabilitat i afurament davant el Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat autònoma, efectuat amb caràcter general per als homòlegs territorials del *Defensor del Pueblo* mitjançant una proposició de llei presentada davant les Corts Generals per diversos Parlaments autonòmics, completen el marc de disposicions adreçades a assegurar la independència i imparcialitat del *Diputado del Común* i del Justícia d'Aragó.

La funció de supervisió que correspon a aquestes institucions s'ha de dur a terme mitjançant la realització d'investigacions l'objecte de les quals serà l'activitat de l'administració subjecta a la seva intervenció. Les dites investigacions poden iniciar-se d'ofici o a petició de part, mitjançant la presentació per escrit d'una queixa. Els requisits formals que ha de contenir una queixa s'han reduït al mínim indispensable a fi d'evitar la inviabilitat d'accions per defectes de forma. No es requereix l'actuació d'advocat o procurador i es declara amb caràcter general el principi de gratuïtat en l'accés a la institució.

Admesa a tràmit la queixa s'ha de procedir a l'oportuna investigació per a l'aclariment dels fets. Amb aques-

ta finalitat el *Diputado del Común* i el Justícia d'Aragó poden recabar informació i col·laboració de funcionaris i dependències administratives que, d'acord amb les lleis objecte de comentari, resten obligats a auxiliars amb caràcter preferent i urgent.

Com és pràctica comuna a les institucions inspirades en la figura de l'*Ombudsman*, el *Diputado del Común* i el Justícia d'Aragó, no estan dotats de mitjans coactius propis per imposar les seves decisions, les quals, en cap cas, poden modificar o anul·lar els actes i resolucions de l'administració. Malgrat allò, poden formular als organismes i autoritats advertiments, recomanacions i suggeriments relatius als seus deures legals o a la necessitat d'adoptar determinades mesures.

Especial menció mereixen les relacions d'aquestes institucions amb el Parlament respectiu, davant el qual han de presentar un informe anual de la seva gestió, sense perjudici de la presentació d'informes extraordinaris quan així ho creguin oportú. Mitjançant la presentació d'aquests informes els comissionats subministren a la Cambra una sèrie de dades relatives al funcionament de l'administració que poden servir com a antecedents per a l'exercici de les funcions parlamentàries.

Però les relacions amb el Parlament no s'esgoten en els aspectes funcionals sinó que abasten també qüestions relacionades amb la infraestructura material de les institucions. En aquest sentit, la dotació econòmica necessària per al seu funcionament s'integra com a partida específica en el pressupost del Parlament respectiu, essent també funció pròpia del Parlament l'aprovació del reglament d'organització i funcionament d'aquestes institucions. Igualment, cal la conformitat

de la Cambra per al nomenament dels Adjunts al *Diputado del Común* i del *Lugarteniente* del Justícia d'Aragó, que tenen com a funció assitir i substituir el titular de la institució en l'exercici de les seves funcions.

Un aspecte de singular importància en l'articulació funcional del *Diputado del Común* i del Justícia d'Aragó és el de les relacions amb el *Defensor del Pueblo*. Les dues lleis objecte del comentari aborden aquesta relació sota els principis de coordinació i de cooperació institucional, a fi d'evitar la duplicitat d'actuacions i de garantir la tutela eficaç dels drets i llibertats dels ciutadans.

En definitiva, amb l'aprovació d'aquestes dues lleis es dona un pas endavant en la defensa dels drets fonamentals i de les llibertats davant dels excessos de poder, s'estableix un nou control extern sobre l'administració i es concedeix als ciutadans la protecció d'una magistratura que, tot i no estar dotada de mitjans coactius propis, disposa dels elements suficients per generar confiança i per con-

tribuir a millorar el funcionament de les administracions.

En el moment de redactar aquestes planes s'ha publicat en el BOE núm. 254, de 23 d'octubre de 1985, la interposició del recurs d'inconstitucionalitat 868/1985, promogut pel President del Govern contra els articles 19.2, 21.1, 31.2 en connexió amb l'article 2.3 i també contra els articles 2.2, 12.2 i 21.2 de la Llei reguladora del Justícia d'Aragó. En el dit recurs s'ha invocat l'article 161.2 CE, que produeix la suspensió de la vigència i aplicació dels dits preceptes. Els articles objete de recurs es refereixen a la facultat de supervisió del Justícia sobre l'actuació dels ens locals i també a les relacions amb la resta d'administracions amb seu a la Comunitat autònoma. La interposició del dit recurs limita la capacitat d'actuació del Justícia d'Aragó, però no impedeix l'exercici de les seves funcions supervisores sobre l'administració dependent de la Comunitat autònoma.

IMMA FOLCHI I BONAFONTE

Llei 6/1985, de 24 de juny, del Consell de Comptes de Galícia, i Llei 6/1985, de 11 de maig, de la Generalitat Valenciana, de la Sindicatura de Comptes

En els mesos de maig i juny de 1985 les Comunitats Autònomes de Galícia i València varen aprovar sengles lleis de creació i regulació de l'òrgan de control extern de l'activitat econòmico-financera del sector públic de la Comunitat.

Amb aquests són ja quatre, juntament amb la Sindicatura de Comptes de Catalunya i la Cámara de Comptos de Navarra, els òrgans autonòmics de control extern. Dels quatre, tres tenen impugnades i pendent de sentència en el Tribunal Constitucional

les seves lleis de creació. Cal precisar que la Cámara de Comptos va ser restablerta per una norma compresa en la Ley de Amejoramiento del Fuero i que els dos punts pels quals s'han produït les impugnacions, l'enjudiciament i les Corporacions locals no són tractats per aquesta norma, ja que la Cámara de Comptos limita la seva actuació a la Diputació Foral de Navarra, sens perjudici de possibles delegacions del Tribunal de Cuentas, i la seva activitat és només fiscalitzadora.

La Llei 6/85, d'11 de juny, crea el Consell de Comptes de Galícia.

L'estructura d'aquesta Llei és molt similar a la de la Sindicatura de Comptes de Catalunya. Consta de tres títols, el primer sobre les competències; el segon, organització i funcionament subdividit amb dos capítols, el segon dels quals alhora es subdivideix en quatre seccions dedicades als membres del Consell, al personal, la documentació i la memòria i les relacions amb el Parlament. El tercer títol tracta de les garanties, normes i procediments per a la revisió dels comptes.

En el títol primer l'article primer defineix el Consell com a l'òrgan de fiscalització dels comptes i la gestió econòmico-financera i comptable que exerceix la seva funció en relació amb els programes d'ingressos i despeses del sector públic de la Comunitat Autònoma. Quan defineix el sector públic inclou els ens locals, afegint «dins l'àmbit competencial de les institucions d'autogovern».

Respecte a l'enjudiciament estableix que, si en l'exercici de la seva funció fiscalitzadora adverteix indicis de responsabilitat comptable, instruirà l'oportú procediment jurisdiccional i donarà trasllat al Tribunal de Cuentas perquè efectui l'enjudiciament. Preveu així mateix l'exercici de les funcions que li delegui el Tribunal de Cuentas d'acord amb el que preveu la Llei 2/82, de 12 de maig.

Aquesta redacció diferent de la de la Llei de la Sindicatura de Comptes de Catalunya, es va fer quan ja es coneixia la impugnació davant el Tribunal Constitucional de la Llei catalana. Però això no va evitar el recurs que també es va produir, i amb arguments similars al plantejat, contra la Llei del Parlament de Catalunya.

El títol segon organitza el Consell

de Comptes de forma molt similar a la Sindicatura de Comptes de Catalunya. Els òrgans són el Ple, constituït per set Síndics, el Consejero Mayor, la Comissió de Govern, constituïda pel Consejero Mayor i els Presidents de les dues seccions, les seccions, una de fiscalització i una altra d'enjudiciament, i el Secretari General.

Es tracta, a continuació, sobre les funcions de cada un dels òrgans, la forma d'elecció, les incompatibilitats, els motius d'abstenció i recusació i el personal al servei del Consejo, temes que són també tractats de forma molt semblant a la Llei de la Sindicatura de Comptes de Catalunya.

El títol tercer és el que conté majors diferències respecte a la Llei de la Sindicatura de Comptes de Catalunya. Pel que fa referència a les Corporacions locals el tractament és el mateix, ja que també estableix l'obligació de trametre els comptes generals al Consell, el qual formarà el compte general de les entitats locals que serà conegut pel Parlament. També aquest punt ha estat objecte d'impugnació en el Tribunal Constitucional.

Novetat, respecte a la Llei catalana, són els procediments de presentació dels comptes i, especialment, els mitjans coercitius. La llei contempla fins i tot la imposició de multes fixant les quanties, cosa que no existeix en la Llei catalana.

La Llei 6/85, d'11 de maig, crea la Sindicatura de Comptes de València. Aquesta Llei consta de dos títols, el primer sobre la competència, àmbit d'aplicació i funcions, i el segon sobre els òrgans.

L'article 1 defineix la Sindicatura com a l'òrgan al qual correspon amb la màxima iniciativa i responsabilitat el control extern econòmic i pressupostari de l'activitat financera del sec-

tor públic valencià i dels comptes que la justifiquen.

Respecte al sector públic, a diferència de les Lleis de Catalunya i Galícia, que enumeren els ens i òrgans que l'integren, el defineix, com a integritat a més de la Generalitat valenciana i els seus organismes autònoms, per tots els organismes i corporacions que siguin inclosos per Llei de les Corts valencianes.

Respecte a les entitats locals estableix que la Sindicatura actuarà, en el seu àmbit, en totes les matèries que estiguin compreses en la competència pròpia de les institucions valencianes d'autogovern i per delegació del Tribunal de Cuentas en la resta de matèries pròpies de la competència d'aquestes corporacions.

Pel que fa referència a l'enjudiciament diu que actuarà per delegació del Tribunal de Cuentas en la instrucció dels procediments jurisdiccionals pertinents per l'enjudiciament de la responsabilitat comptable en què poden incórrer els que tinguin cura de recaptació, administració, ús o custòdia de cabals.

Quant a l'estructura, es diferencia notablement de la Sindicatura de Comptes de Catalunya pel que fa referència als seus òrgans, ja que no existeixen seccions ni Comissió de govern, els Síndics són només tres i s'inclou com a òrgans els auditors. Les funcions del Síndic Major i del Ple o Consell són similars, en no existir Comissió de govern ni seccions les funcions que a Galícia i Catalunya corresponen a la primera es reparteixen entre el Síndic Major i el Ple o Consell, i les de les segones s'atribueixen directament als Síndics. Respecte als auditors estableix els requisits de ti-

tulació però no els atribueix funcions específiques.

Denominador comú a les dues lleis a l'igual que a la de Catalunya són la dependència orgànica del Parlament, la independència funcional en la seva actuació, l'autonomia a l'hora d'establir el seu pressupost i la seva organització interna, si bé el seu personal es sotmet a les normes sobre funció pública de la Comunitat, atenent a les especials característiques de l'òrgan.

El futur d'aquests òrgans comunitaris de control financer extern depèn en gran mesura de les sentències que en el seu dia dicti el Tribunal Constitucional en els tres recursos plantejats que s'han esmentat. El Tribunal de Cuentas, a la pràctica, ha estat delegant la instrucció de molts expedients d'enjudiciament en aquests òrgans. Fins i tot en el Projecte de Llei desenvolupadora de la Llei Orgànica del Tribunal de Comptes es preveu la possibilitat de resolucions en primera instància en procediments d'enjudiciament per part d'aquests òrgans. També el Tribunal, per raons de volum de feina, demana col·laboració a aquests òrgans comunitaris per la fiscalització dels comptes de les Corporacions locals. Però una cosa és estar simplement al que el Tribunal de Cuentas vulgui donar i una altra és tenir competències pròpies, reconegudes per la legislació, i això segon, pel que fa referència a les Corporacions locals i a l'enjudiciament, està en aquest moment pendent de resolució per part del Tribunal Constitucional.

Barcelona, 21 de novembre de 1985

JOSEP M. PORTABELLA

Llei 7/1985, de 17 de juliol, de Caixes d'estalvis gallegues

(Comentari a la secció de NOTES a càrrec d'Elisenda Malaret)

Llei 10/1985, de 31 de juliol, de la Funció Pública Valenciana, i Llei 5/1985, de 26 de juny, de la Funció Pública de Castella-La Manxa

Les dues lleis de la Funció Pública que comentem aprovades per les Corts respectives el 26 de juny i 30 de juliol de 1985, elaborades en el marc de la Llei 30/1984, de mesures per a la reforma de la Funció Pública i d'acord amb allò disposat als seus Estatuts d'Autonomia, presenten —dins de la forçosa semblança— enfocaments diferents d'aquest tema.

Ambdues incideixen en la necessitat de regular l'administració autònoma fent-ne ressaltar la particularitat per la seva novetat i per la seva gestió, que ha comportat la presència d'un personal al seu servei amb situacions molt diverses; destacant la intenció que l'estructura administrativa descansi en els llocs de treball més que en el vell sistema corporatiu, reforçant la promoció interna i afavorint la carrera administrativa i la mobilitat entre els funcionaris, incloent una representació de l'Administració Local en els òrgans rectors de la Funció Pública. Perquè també puguin beneficiar-se de la mobilitat, la Llei valenciana per la seva banda va més enllà incloent entre el personal que hi està subjecte el de l'Administració Local —que no siguin habilitats de caràcter nacional— oferint als ens locals la possibilitat d'optar pel sistema de selecció previst a la Llei; i incloent el personal de les Corts Valencianes, el qual la Llei de Castella-La Manxa exclou expressament. Pel que fa a aquest tema cal dir que la Llei valenciana en inclou les Corts, com a Institució que forma part de la Generalitat i, per

tant, compresa dins l'àmbit d'aplicació de la Llei, els reconeix la facultat de desenvolupar-la en totes les qüestions relacionades amb el personal, tant al seu servei com al de les Institucions dependents d'ells, mantenint aquest criteri durant tot el text legal.

Els Presidents de les Comunitats Autònomes formen part dels òrgans superiors de la Funció Pública, als quals correspon de vetllar pel compliment de les disposicions legals en la matèria, la direcció i coordinació de la política de personal, concedir permisos, etc., essent la regulació de la Llei valenciana més minuciosa. També, com a particularitat pròpia, concedeix al President la capacitat per a resoldre els conflictes institucionals que es plantegin i els d'atribucions entre les diferents Conselleries, atorgant un poder arbitral que en el primer cas pot plantejar algun problema. En el Ple dels seus Consells de rectors també estan representats els funcionaris per mitjà de representants designats per les organitzacions sindicals en proporció a la seva representativitat, integrant en el Ple del Consell Valencià el Director de l'IVAP i els Directors de les seves Escoles.

A l'organització del personal és on s'aprecia la diversitat d'enfocament que comentava al començament. La Llei de Castella-La Manxa segueix el model estatal de cossos, escales —que es fixaran per la Llei— i grups als quals s'accedeix per concurs, oposició, o concurs-oposició, determinant l'elecció de cada tipus de peculiaritat

del lloc de treball, utilitzant el concurs amb caràcter excepcional. A la classificació dels llocs de treball es proposa que els càrrecs de Secretari General Tècnic i Director General siguin ocupats pels funcionaris seguint la tendència que pretén una professionalitat més alta de la Funció Pública. La composició i funcionament dels òrgans de selecció es regularà pel Consell de Govern. En la provisió de llocs de treball cal destacar la reserva que se'n fa pels minusvàlids, del 2 % de l'oferta global de treball públic, la possibilitat que el Consell de Govern estableixi programes experimentals destinats a aquelles persones que volen la seva reinserció social, i la importància que es concedeix a la promoció interna podent destinar-hi fins el 50 % de les vacants que es convoquen.

La Llei valenciana pretén de fer realitat l'existència d'un règim jurídic unitari basat en la classificació de llocs de treball i la confecció de plantilles (per la Conselleria d'Administració Pública escoltant les Centrals Sindicals més representatives). A l'articulat de la Llei s'enumeren les quatre classificacions generals del personal (de carrera, interí, eventual i laboral) i els grups, que es regeixen pel criteri de la titulació; però la classificació bàsica és la que distingeix entre sector d'Administració General (funcions administratives de direcció, assessorament, gestió o execució) i especial (realització de funcions objecte d'una professió específica), permeten el pas d'una a l'altra, tenint en compte els requisits del lloc de tre-

ball; els llocs de treball d'ofici, subaltern o de tipus manual, es classificaran preferentment per al personal laboral.

El sistema d'accés que proposa la Llei és l'habilitació, mitjançant oposició o concurs-oposició lliure —proves que haurà de superar tant el funcionari de carrera com l'interí, excepte en casos d'urgència—, i el concurs, a través del qual el personal habilitat pot passar a ocupar un lloc concret a l'Administració. Es garanteix el nomenament per als habilitats en el termini màxim d'un any, garantia real ja que el nombre de persones que posseeixen aquest caràcter no pot superar el de les vacants existents més un 10 % segons l'Oferta Pública de Treball.

Els deures i incompatibilitats són semblants a les dues Lleis amb remissió per les segones, a la legislació estatal, constant entre els deures la referència a la responsabilitat personal; i, en el de Castella-La Manxa, s'obre el camí a l'ús de la iniciativa personal per a resoldre les dificultats que es presentin a l'exercici la seva funció. La Llei valenciana, més curta que la de Castella-La Manxa, va suprimir en els seus treballs parlamentaris la regulació d'aquells temes en els quals la legislació estatal era aplicable, com va succeir, per exemple, en relació a les faltes.

Aquestes són les principals característiques de les dues Lleis, tot i que la complexitat de la matèria que regulen demana un comentari més ampli.

JULIA SEVILLA MERINO

Llei 8/1985, de 13 d'agost, d'Eleccions al Parlament de Galícia

En compliment d'allò disposat en l'Estatut d'Autonomia de Galícia (art. 11), el Parlament Galleg ha aprovat recentment la Llei d'Eleccions al Parlament de Galícia (Diari Oficial de Galícia del 16 d'agost de 1985), finalitzant d'aquesta manera la situació de transitorietat establerta en el propi estatut (disposició transitoria 1.ª).

Les novetats de la nova normativa electoral són mínimes, com ho reconeix el propi preàmbul de la llei quan assenyala que «el Parlament de Galícia pot regular els terminis i procediment per a l'elecció dels seus membres, establir el nombre dels Diputats, i també les causes d'inelegibilitat i incompatibilitat que els afectin». Però a més a més el propi preàmbul també assenyala que la normativa electoral «no ha d'introduir excessives modificacions i cal eliminar els factors que puguin suscitar inseguretats jurídiques».

D'altra banda, la recent promulgació de la Llei Orgànica de Règim Electoral General (BOE, del 20 de juny de 1985) delimita de manera taxativa l'abast de la normativa electoral autonòmica (disposició addicional 1.ª). Fins i tot en el tema dels terminis, que segons el preàmbul reproduït anteriorment era competència del Parlament de Galícia, queda condicionat a allò disposat a l'article 42 de la Llei de Règim Electoral General, per la qual cosa la Llei galega es limita a establir únicament els requisits formals del Decret de Convocatòria (article 12).

De tot el que he esmentat fins ara podem afirmar que els aspectes nous de la normativa gallega es centren fonamentalment en el règim d'inelegibilitat i incompatibilitat, en la fixació del nombre de diputats, en la constitució de la Junta Electoral de Galícia i en la utilització dels mitjans de la Companyia de Ràdio i Televisió de Galícia i les despeses i subvencions electorals.

Pel que fa a les inelegibilitats (art. 4) la normativa inclou els membres de diverses institucions autonòmiques (Consell de Comptes, Valedor del Poble, Companyia de Ràdio i Televisió de Galícia), i també els càrrecs polítics de la Xunta amb l'excepció del President i els Consellers. Les causes d'inelegibilitat ho són també d'incompatibilitat (art. 6), incloent com a incompatibles els Alcaldes i Presidents de Diputació.

La nova llei estableix de manera definitiva el nombre de membres del Parlament autonòmic en 75 (article 9), aclarint d'aquesta manera l'oscil·lació de nombre que l'estatut permetia (entre 60 i 80). El sistema de repartiment d'escons entre les quatre províncies es realitza a partir de la fixació d'un mínim inicial de 10 diputats cadascuna i la resta repartir segons la població de cadascuna d'elles. No obstant això, i segons estableix la disposició transitoria 5.ª, el nombre de diputats que cal elegir a la propera convocatòria serà el mateix que en l'elecció del primer Parlament Galleg. El quadre estadístic següent ens permet de comparar les diferents alternatives:

<i>Província</i>	<i>Habitants (cens 1981)</i>	<i>Diputats trans. 5.ª</i>	<i>Habitants Diputat</i>	<i>Diputats art. 9</i>
La Coruña	1.093.112	22	49.686	24
Lugo	405.361	15	27.024	15
Orense	430.151	15	28.676	15
Pontevedra	883.258	19	46.487	21
TOTAL		71		75

El sistema d'atribució d'escons es manté invariablement amb la utilització de la fórmula d'Hondt i exclouent les candidatures que no obtinguin el 3 per cent dels vots vàlids emesos en la circumscripció.

La Junta Electoral de Galícia (títol IV de la Llei) es constitueix a l'administració electoral pròpia de la Comunitat, però sense perjudici de les competències de la Junta Electoral Central, de conformitat amb allò disposat en la Llei Electoral General. La seva composició segueix la pauta de les altres administracions electorals (sis membres d'origen judicial i quatre professors de Dret a proposta de les candidatures concurrents) i pel que fa a la seva localització i mitjans materials dependrà del Parlament de Galícia.

La utilització dels mitjans de la Companyia de Ràdio i Televisió de Galícia (articles 26 i ss.) per part de les candidatures concurrents s'estableix en funció del nombre de vots obtinguts per cada partit, federació, coalició o agrupació a les precedents eleccions al Parlament de Galícia, ampliant-se així el sistema establert en la Llei Electoral General (art. 64) i consolidant un repartiment d'espais de propaganda de difícil homologació amb la normativa electoral europea. La distribució del temps gratuït de propaganda es realitza en tres blocs: a) aquells que no hagin concorregut abans o que no haguessin assolit el

5 % total de vots vàlids a la Comunitat; b) els que hagin obtingut entre el 5 % i el 15 % dels vots, i c) el que van superar aquest darrer percentatge, corresponent als últims el doble de temps que als anteriors i el triple que als primers. Per a solucionar els canvis de diputats entre els diferents grups parlamentaris i la diferent configuració de les coalicions electorals, la disposició transitòria 4.ª de la Llei estableix un sistema de càlcul en funció dels grups parlamentaris existents en el moment de dissolució de la Cambra.

Finalment, i en relació a les despeses electorals i la seva financiació (arts. 39 i ss.), s'estableixen les mateixes quantitats que fixa la llei electoral general. Com a límit de despeses 40 pessetes per habitant més 20 milions per circumscripció electoral. Com a subvenció 1.500.000 ptes. per escó més 60 pessetes per vot aconseguit per cada candidatura que obtingui escó. El control financer del procés electoral dependrà del Consell de Comptes de Galícia.

En resum, podem afirmar que les novetats de la nova normativa són poques (la més significativa queda ajornada) i el propi legislatiu ha limitat el seu abast. La promulgació de la Llei Electoral General el juny també n'ha rebut les conseqüències.

JOAQUIM M.ª MOLINS LÓPEZ-RODÓ

Lleis autonòmiques promulgades durant el període gener-juliol de 1985

Andalusia

LLEI 1/1985, d'11 de febrer, de Pressupostos de la Comunitat Autònoma d'Andalusia, per a l'exercici de 1985. *BOJA* núm. 14, 14/2/85; *BOPA* núm. 192, 8/2/85.

LLEI 2/1985, de 2 de maig, de Societats Cooperatives Andalusès. *BOJA* núm. 42, 4/5/85; Cor. d'errades: *BOJA* núm. 52, 24/5/85; *BOE* núm. 133, 4/6/85; *BOPA* núm. 223, 30/4/85; Rectificació: *BOPA* núm. 234, 21/5/85; Recurs d'inconstitucionalitat núm. 775/1985, plantejat pel President del Govern contra els arts. 87 i 96.4: *BOPA* núm. 269, 29/8/85.

LLEI 3/1985, de 22 de maig, de Coordinació de Concessions de Serveis Regulars de Transport de Viatgers per carretera a Andalusia. *BOJA* núm. 53, 25/5/85; *BOPA* núm. 229, 11/5/85; *BOE* núm. 201, 22/8/85.

LLEI 4/1985, de 19 de juny, per la qual es modifica l'article 4.4 de la Llei 10/1984, de 30 de juliol. *BOJA* núm. 66, 28/6/85; *BOPA* núm. 244, 19/6/85; *BOE* núm. 211, 3/9/85. Llei 5/1985, de 8 de juliol, dels Consumidors i Usuaris d'Andalusia, *BOJA* núm. 71, 16/7/85; *BOPA* núm. 243, 18/6/85; *BOE* núm. 173, 20/7/85.

Aragó

LLEI 1/1985, de 27 de març, de Pressupostos de la Comunitat autònoma d'Aragó per a 1985 i annex de Tarifes de les Taxes exigibles en l'àmbit de la Comunitat autònoma

d'Aragó. *BOA* suplement al número 19,, 29/3/85; cor. d'errades: *BOA* núm. 41, 28/5/85.

LLEI 2/1985, de 28 de març, del Consell de la Joventut d'Aragó. *BOA* núm. 21, 3/4/85; cor. d'errades: *BOA* núm. 26; *BOE* núm. 133, 4/6/85.

LLEI 3/1985, de 21 de maig, sobre la Compilació del Dret civil d'Aragó. *BOA* núm. 39, 23/5/85; cor. d'errades: *BOA* núm. 44, 31/5/85; cor. d'errades: *BOA* núm. 51, 14/6/85; *BOE* núm. 161, 6/7/85; cor. d'errades: *BOE* núm. 163, 9/7/85; cor. d'errades: *BOE* núm. 198, 19/8/85.

LLEI 4/1985, de 27 de juny, Reguladora de la Justícia d'Aragó. *BOA* núm. 57, 2/7/85.

Astúries

LLEI 1/1985, de 4 de juny, reguladora de la publicació de les normes, i també de les disposicions i d'altres actes dels òrgans del Principat d'Astúries. *BOPAYP* núm. 137, 17/6/85.

Canàries

LLEI 1/1985, de 12 de febrer, del Diputat del Comú. *BOPCa* núm. 5, 7/2/85.

LLEI 2/1985, de 14 de febrer, de Pressupostos Generals de la Comunitat autònoma de Canàries per a l'exercici de 1985. *BOCa* núm. 21, 18/2/85; *BOE* núm. 133, 4/6/85.

LLEI 3/1985, de 29 de juliol, de mesures urgents en matèria d'urbanisme i de protecció de la natura.

BOPCa núm. 30, 22/7/85. BOE núm. 250, 18/10/85.

Cantàbria

- LLEI 1/1985, de 25 de maig de 1985, de Comunitats muntanyeses o càntabres assentades fora de Cantàbria. BOARC núm. 16, 22/3/85; BOE núm. 205, 27/8/85.
- LLEI 2/1985, de 2 d'abril, de Presupostos Generals de la Diputació Regional de Cantàbria per a 1985. BOARC núm. 17, 26/3/85.
- LLEI 3/1985, de 17 de maig, de Creació del Consell de la Joventut de Cantàbria. BOC núm. 83, 24/5/85; BOARC núm. 24, 10/5/85. BOE núm. 205, 27/5/85.
- LLEI 4/1985, de 30 de maig, de concessió d'un suplement de crèdit per al finançament de la construcció de 218 habitatges de promoció pública a Cantàbria, dins del conveni marc de l'AES. BOC núm. 87, 31/5/85; cor. d'errades: BOC núm. 90, 6/6/85; BOARC núm. 29, 4/6/85; BOE núm. 205, 27/8/85.
- LLEI 5/1985, de 5 de juliol, d'iniciativa legislativa popular. BOC 112, 15/7/85.
- LLEI 6/1985, de 5 de juliol, de concessió d'un aval per un import de 250.000.000 de ptes. a l'empresa «Gestión de Magefesa en Cantàbria, S.A.» (GEMACASA). BOC núm. 112, de 15/7/85.
- LLEI 7/1985, de 10 de juliol, de concessió d'un crèdit extraordinari per finançar el pla d'obres per compensació de la supressió de l'impost sobre el producte miner. BOC núm. 112, de 15/7/85.

Castella-La Manxa

- LLEI 1/1985, de 29 de gener, per la qual es crea la Sociedad de Fomento Regional. DOCM núm. 5, de 5/2/85.
- LLEI 2/1985, de 8 de maig, sobre Iniciativa Legislativa Popular i dels Ajuntaments de Castella-La Manxa. DOCM núm. 20, 21/5/85.
- LLEI de 3 de juny de 1985 per la qual s'autoritza la concertació d'un crèdit. DOCM núm. 26, de 2/7/85.
- LLEI 4/85 de 26 de juny de 1985 sobre la designació de Senadors representants de Castella-La Manxa. DOCM núm. 29, 23/7/85; BOE núm. 206, 28/8/85.
- LLEI 5/1985, de 26 de juny, de la Funció pública de Castella-La Manxa. DOCM núm. 31, 6/8/85; cor. d'errades: DOCM núm. 38, 41, 24/9/85, 15/10/85.

Castella i Lleó

- LLEI 1/1985, de 25 de març, de Presupostos Generals de la Comunitat autònoma de Castella i Lleó per a 1985. BOE núm. 133, 4/6/85. BOCL núm. 23, 26/3/85.
- LLEI 2/1985, de 7 de juny, de modificació de l'article 28 de la Llei 1/1983, del Govern de l'Administració de Castella i Lleó. BOCL núm. 48, 20/6/85; BOE núm. 204, 26/8/85.
- LLEI 3/1985, d'11 de juny, de l'Institut de Desarrollo y Planificació Económica de Castilla y León. BOCL núm. 48, 20/6/85. BOE núm. 207, 29/8/85.

Extremadura

- LLEI 1/1985, de 24 de gener, del Con-

- sell de la Joventut d'Extremadura. DOE núm. 10, 5/2/85; BOE núm. 22/5/85.
- LLEI 2/1985, de 18 de febrer, de Pressupostos Generals de la Comunitat autònoma d'Extremadura. DOE, Suplement al núm. 14, 19/2/85; cor. d'errades: DOE núm. 19, 7/3/85; BOE núm. 122, 22/5/85.
- LLEI 3/1985, de 19 d'abril. General de l'Hisenda Pública de la Comunitat autònoma d'Extremadura. DOE Suplement al núm. 43, 28/5/85, núm. 149, 22/6/85.
- LLEI 4/1985, de 3 de juny, de l'Escut, Himne i Diada d'Extremadura. DOE núm. Extraordinari de 15/6/85.
- LLEI 5/1985, de 3 de juny, d'incompatibilitats dels membres del Consell de Govern i Alts càrrecs de l'Administració de la Comunitat autònoma. DOE núm. 47, 11/6/85.
- LLEI 6/1985, d'1 de juliol, de Pressupostos de l'Institut de Promoció del Suro (IPROCOR) per a 1985. DOE núm. 55, 9/7/85.
- Galícia**
- LLEI 1/1985, de 10 de gener, de Pressupostos Generals de la Comunitat autònoma de Galícia per a 1985 (continuació del DOG núm. 18, 20, 25/1/85, 29/1/85). Cor. d'errades: DOG núm. 24, 2/2/85. DOG núm. 20, 29/1/85; BOPG núm. 363, 368, 7/1/85, 18/1/85; BOE núm. 138, 10/6/85.
- LLEI 2/1985, de 26 de febrer de 1985, d'Ordenació de la Pesca marítima en aigües de la Comunitat autònoma de Galícia. DOG núm. 66, 6/4/85; BOE núm. 109, 7/5/85.
- LLEI 3/1985, de 12 d'abril, del Patrimoni de la Comunitat autònoma Gallega. DOG núm. 78 de 24/4/85.
- LLEI 4/1985, de 17 d'abril, de derogació de la Llei 1/1984, de 20 de febrer, del Fons de Compensació Financera. DOG núm. 78, 24/4/85; BOE 17/5/85.
- LLEI 5/1985, d'11 de juny, de sancions en matèria pesquera, marisquera i de cultius marins. DOG núm. 119, 22/6/85; cor. d'errades: DOG núm. 130, 9/7/85; BOE núm. 173, 20/7/85.
- LLEI 6/1985, de 24 de juny, del Consell de Comptes. DOG núm. 130, 9/7/85; BOE núm. 206, 28/8/85.
- LLEI 7/1985, de 17 de juliol, de Caixes d'Estalvi Gallegues. DOG 137, 18/7/85; cor. d'errades: DOG núm. 156, 16/8/85; Aprovació del Ple: BOPG núm. 451, 17/7/85; cor. d'errades: BOPG núm. 456, 27/7/85.
- LLEI 8/1985, de 13 d'agost, d'Eleccions al Parlament de Galícia. DOG núm. 156, 16/8/85; Informe de la Ponència: BOPG núm. 447, 11/7/85; Dictamen de la Comissió, esmenes i vots particulars: BOPG núm. 450, 16/7/85; Aprov. del Ple: BOPG núm. 454, 24/7/85.
- LLEI 9/1985, de 30 de juliol, de Protecció de les Pedres Ornamentals; DOG núm. 157, 17/8/85; Aprovació del Ple: BOPG núm. 449, 15/7/85.
- LLEI 10/1985, de 14 d'agost, de Concentració Parcel·laria per a Galícia. DOG núm. 160, 22/8/85; Aprovació del Ple: BOPG núm. 452, 19/7/85.
- LLEI 11/1985, de 22 d'agost, d'adaptació de la del sòl a Galícia. DOG núm. 165, 29/8/85.

Illes Balears

- LLEI 1/1985, de 14 de març, de Pressupostos Generals, de la Comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'exercici de 1985. *BOCAIB* núm. 9, 30/3/85; cor. d'errades: *BOCAIB* núm. 15, 30/5/85; *BOE* núm. 202, 23/8/85.
- LLEI 2/1985, de 28 de març, del Consell de la Joventut de les Illes Balears. *BOP* núm. 39, 2/5/85; *BOE* núm. 202, 23/8/85.
- LLEI 3/1985, d'11 d'abril, de modificació de l'article 63 de la Compilació del Dret civil Especial de Balears. *BOIB* núm. 13, 10/5/85. *BOE* núm. 164, 10/7/85.
- LLEI 4/1985, de 3 de maig, d'ordenació de l'artesanía. *BOCAIB* núm. 14, 20/5/85; *BOE* núm. 203, 24/8/85.
- LLEI 5/1985, de 2 de maig, de declaració de Ses Salines d'Eivissa i Formentera i Illots intermedis com a àrea natural d'interès especial. *BOCAIB* núm. 15, 30/5/85; *BOE* núm. 204, 26/8/85.
- LLEI 6/1985, de 22 de maig, de modificació de determinats articles de la Llei 6/1984, reguladora del Consell Assessor de Ràdio-Televisió Espanyola a les Illes Balears. *BOCAIB* núm. 16, 10/6/85.
- LLEI 7/1985, de 22 de maig, de creació de la Companyia de Ràdio i Televisió de les Balears. *BOCAIB* núm. 17, 20/6/85.
- LLEI 8/1985, de Declaració de Sa Punta de N'Amer, del terme municipal de Sant Llorenç d'es Cardassar com a Àrea Natural d'Espècial Interès. Aprov. Ple: *BOPIB* núm. 43, 31/7/85.

La Rioja

- LLEI 1/1985, de 22 de gener, d'Incompatibilitats d'Alts Càrrecs de la

Comunitat Autònoma de La Rioja. *BOR* núm. 11, 26/1/85. *BOE* núm. 38, 13/2/85

- LLEI 2/1985, de 16 de febrer, de Pressupostos Generals de la Comunitat Autònoma de La Rioja per a 1985. *BOR* núm. 26, 2/3/85.
- LLEI 3/1985, de 20 de maig, sobre iniciativa legislativa del poble de La Rioja. *BOR* núm. 62, 30/5/85; *BOE* núm. 201, 22/8/85.
- LLEI 4/1985, de 31 de maig, reguladora de signes d'identitat de La Rioja. *BOR* núm. 64, 4/6/85; *BOE* núm. 205, 27/8/85.

Madrid

- LLEI 1/1985, de 23 de gener, del Parque Regional de la Cuenca Alta del Manzanares. *BOM* núm. 33, 8/2/85; *BOE* núm. 109, 7/5/85; *BOE* núm. 110, 8/5/85; cor. d'errades: *BOM* núm. 136, 10/6/85 i núm. 405/1985 (*BOE* 10/6/85).
- LLEI 2/1985, de 25 de febrer, de Presupuestos Generales de la Comunidad de Madrid para 1985. *BOM* núm. 49, 27/2/85; *BOM* núm. 50, 28/2/85; cor. d'errades: *BOA* núm. 64, 16/3/85; *BOE* núm. 110, 111, 113, 114, 115, 8/5/85, 9/5/85, 11/5/85, 13/5/85, 14/5/85.
- LLEI 3/1985, de 22 de març, de la Medalla de la Comunidad de Madrid, *BOM* núm. 71, 25/3/85, *BOE* núm. 172, 19/7/85.
- LLEI 4/1985, de 18 d'abril, per la qual se suspèn l'aplicació de la Llei 15/1984, de 19 de desembre, del Fondo de Solidaridad Municipal de Madrid. *BOM* núm. 93, 20/4/85; *BOE* núm. 202, 23/8/85.
- LLEI 5/1985, de 16 de maig, de creació del Consorci Regional de Transports Públics Regulars de Madrid. *BOM* núm. 124, 27/5/85; cor.

- d'errades: *BOM* núm. 142, 17/6/85.
- LLEI 6/1985, de 26 de juny de 1985, per la qual es modifica parcialment l'apartat 1 de l'article 22 de la Llei 2/1985, de 25 de febrer. *BOM* núm. 158, 5/7/85.
- Navarra**
- LLEI Foral 1/1985, de 4 de març, reguladora de la concessió d'ajudes per al sanejament i relleu d'empreses en crisi; *BON* núm. 31, 11/3/85; *BOE* núm. 133, 4/6/85.
- LLEI Foral 2/1985, de 4 de març, de creació i regulació del Consell Assessor de Ràdio-Televisió Espanyola a Navarra: *BON* núm. 32, 13/3/85; cor. d'errades: *BON* núm. 35, 20/3/85; *BOE* núm. 133, 4/6/85.
- LLEI Foral 3/1985, de 25 de març, reguladora de la iniciativa legislativa popular, *BON* núm. 39, 29/3/85; cor. d'errades: *BON* núm. 42, 5/4/85; *BOE* núm. 133, 4/6/85.
- LLEI Foral 4/1985, de 25 de març, reguladora de la iniciativa legislativa dels Ajuntaments de Navarra. *BON* núm. 39, 29/3/85; cor. d'errades: *BON* núm. 42, 5/4/85. *BOE* núm. 133, 4/6/85.
- LLEI Foral 5/1985, de 30 d'abril, per la qual es modifica el paràgraf segon de l'article 4t. de la Llei Foral 45/1983, de 31 de desembre, sobre finançament de la Cambra Oficial de Comerç, Indústria i Navegació. *BON* núm. 55, 6/5/85; *BOE* núm. 203, 24/8/85.
- LLEI Foral 6/1985, de 30 d'abril, reguladora de les ajudes a la creació de llocs de treball. *BON* núm. 57, 10/5/85; *BOE* núm. 204, 26/8/85.
- LLEI Foral 7/1985, de 30 d'abril, sobre mesures de sanejament de les Hisendes de les Entitats locals de Navarra. *BOE* núm. 55, 6/5/85; *BOE* núm. 202, 23/8/85.
- LLEI Foral 8/1985, de 30 d'abril, de finançament agrari. *BON* núm. 56, 8/5/85, *BOE* núm. 204, 26/8/85.
- LLEI Foral 9/1985, de 25 de maig, per la qual es regula la provisió de Caps de Secció i de Negociat de l'Administració de la Comunitat Foral. *BON* núm. 64, 27/5/85; *BOE* núm. 200, 21/8/85.
- LLEI Foral 10/1985, de 12 de juny de 1985, per la qual es modifica la Disposició Addicional tretzena de la Llei Foral 21/1984, de 29 de desembre, de Pressupostos Generals de Navarra per a l'exercici de 1985, i es concedeix un suplement de crèdit de 2.739.496 ptes. per a subvencions a les centrals sindicals. *BON* núm. 73, 17/6/85; *BOE* núm. 200, 21/8/85.
- LLEI Foral 11/1985, de 12 de juny de 1985, sobre la concessió d'un suplement de crèdit de 1.343.919.000 ptes., per al finançament del «Plan de Actuaciones complementarias en carreteras para 1985». *BON* núm. 73, 17/6/85; *BOE* núm. 200, 21/8/85.
- LLEI Foral 12/1985, de 12 de juny de 1985, de mesures tributàries per al Foment de la Inversió i la col·locació. *BON* núm. 73, 17/6/85; *BOE* núm. 200, 21/8/85.
- LLEI Foral 13/1985, de 14 de juny, sobre concessió de suplement de crèdit com a subvenció a ANFAS per a finançar el funcionament d'un Centre d'internament d'atenció a un Centre d'internament d'atenció a subnormals profunds. *BON* núm. 74, 19/6/85; *BOE* núm. 200, 21/8/85.
- LLEI Foral 14/1985, de 14 de juny, sobre concessió de crèdit extraordinari per a finançar el dèficit de la

Clínica Ubarmin. *BON* núm. 74, 19/6/85; *BOE* núm. 200, 21/8/85.

LLEI Foral 15/1985, de 14 de juny, sobre règim tributari de determinats actius financers. *BON* núm. 74, 19/6/85; *BOE* núm. 200, 23/8/85.

Múrcia

LLEI 1/1985, de 30 de gener, de Presupuestos Generales de la Comunidad Autónoma de la Región de Murcia, per a 1985. *BORM*, Suplement, núm. 25, 30/1/85; *BOARRM* núm. 90, 29/1/85.

LLEI 2/1985, d'1 de juliol de 1985, sobre compareixença en judici de la Comunitat Autònoma de la Regió de Múrcia. *BORM* núm. 159, 13/7/85.

LLEI 3/1985, de 10 de juliol de 1985, de creació de l'organisme autònom Impremta Regional de Múrcia. *BORM* núm. 172, 30/7/85; *BOE* núm. 209, 31/8/85.

LLEI 4/1985, de 29 de juliol, per la qual es modifica la de pressupostos generals de la Comunitat Autònoma de la Regió de Múrcia per a l'any 1985. *BOE* núm. 209, 31/8/85.

LLEI 5/1985, de 31 de juliol, de Patrimoni de la Comunitat autònoma de la Regió de Múrcia. *BORM* núm. 210, 13/9/85.

País Basc

LLEI 1/1985, de 15 de febrer, pel qual s'aprova el Pressupost de l'Organisme autònom administratiu «Helden Alfaetatza eta Berreuskalduntzerato Erakundea eta Euskaltegiak Araupetzea-Instituto de Alfabetización y Reuskaldunización de Adultos y Regulación de Euskalte-

guis *HABEEA*. *BOPV* núm. 87, 25/4/85.

LLEI 2/1985, de 15 de febrer, per la qual s'aproven les aportacions de les Diputacions Forals a les despeses pressupostàries de la Comunitat autònoma. *BOPV* núm. 44, 26/2/1985.

LLEI 3/1985, de 27 de febrer, per la qual es crea i regula la Institució del «Ararteko». *BOPV* núm. 63, 22/3/85.

LLEI 4/1985, de 28 de maig, per la qual s'aproven els Pressupostos Generals de la Comunitat autònoma d'Euskadi per a 1985. *BOPV* núm. 114, 4/6/85; cor. d'errades: *BOPV* núm. 132, 27/6/85.

LLEI 5/1985, de 13 de juny, per la qual es modifica l'article 22 de l'article 22 de la Llei de l'Estatut del Consumidor. *BOPV* núm. 132, 27/6/85.

LLEI 6/1985, de 27 de juny, per la qual es crea i regula el Consell Social de la Universitat del País Basc/Euskal Herriko Unibertsitatea. *BOPV* núm. 142, 11/7/85.

País Valencià

LLEI de la Generalitat Valenciana 1/1985, de 23 de febrer, de tributació sobre jocs d'atzar. *DOGV* núm. 230, 23/2/85; *BOE* núm. 114, 13/3/85.

LLEI de la Generalitat Valenciana 2/1985, de 23 de febrer, de crèdit extraordinari, en el pressupost vigent per a atendre despeses derivades de les gelades de gener de 1985. *DOGV* núm. 230, 23/2/85; *BOE* núm. 118, 17/5/85.

LLEI de la Generalitat Valenciana 3/1985, de 9 de març, de Coordinació Interuniversitària de la Comunitat valenciana. *DOGV* núm. 237, 18/3/85; *BOE* núm. 133, 4/6/85.

- LLEI de la Generalitat Valenciana 4/1985, de 16 de març de 1985, dels Consells Socials de les Universitats de la Comunitat valenciana. DOGV núm. 238, 21/3/85; cor. d'errades: DOGV núm. 253, 20/5/85; BOE núm. 201, 22/8/85.
- LLEI de la Generalitat Valenciana 5/1985, de 23 de març, de concessió d'un crèdit extraordinari per finançar les despeses del Consell Assessor de Ràdio-Televisió Espanyola a la Comunitat Valenciana. DOGV núm. 241, 1/4/85; BOE núm. 133, 4/6/85.
- LLEI de la Generalitat Valenciana 6/1985, d'11 de maig, de la Sindicatura de Comptes. DOGV núm. 253, 20/5/85; BOE núm. 202, 23/8/85.
- LLEI de la Generalitat Valenciana 7/1985, de 22 de maig, per a la integració del col·legi «Mare de Déu de Begonya», de Sagunt, en la xarxa pública de Centres Docents, DOGV núm. 256, 30/5/85; cor. d'errades: DOGV núm. 272, 22/7/85. BOE núm. 205, 27/8/85.
- LLEI 8/1985, de 31 de maig de 1985, de regulació de la situació financera de les Cooperatives amb secció de crèdit de la Comunitat Valenciana. DOGV núm. 259, 10/6/85. BOE núm. 207, 29/8/85; cor. d'errades: DOGV núm. 279, 12/8/85.
- LLEI 9/1985, de 31 de juliol, de la Generalitat Valenciana, de crèdit extraordinari pel qual s'aprova el pressupost de despeses de la Sindicatura de Comptes de la Generalitat Valenciana per a l'exercici de 1985. DOGV núm. 279, 12/8/85. BOE núm. 235, 1/10/85.
- LLEI 10/1985, de 31 de juliol, de la Generalitat Valenciana, de la Funció pública valenciana. DOGV núm. 279, 12/8/85.